

[Aksel Larsen.]

rigtigt, taler vi om fire Lovforslag under eet, hvilket vil sige, at jeg i anden Omgang har fire Gange fem Minutter, ellers maa jeg bede om Ordet endnu tre Gange...

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet i fem Minutter.

Aksel Larsen: Saa maa vi altsaa sætte de andre Lovforslag til Behandling bagefter.

Formanden: De kommer til Behandling.

Socialministeren (Steincke): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Aksel Larsen) har selvfølgelig ikke Ret i, at jeg ikke vilde have de uorganiserede, der i øvrigt naturligt hører hjemme i Kasserne, ind i Kasserne. Hvorfor i al Verden skulde jeg ikke ville have det! Nej, det, jeg har sagt, var noget ganske andet, var Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning der eventuelt burde være Tale om en Undersøgelse af De samvirkende Fagforbund. Det vilde være naturligt, at Henvendelse til den politiske Minister i saa Fald sker fra Organisationerne, hvis der i saa Henseende skulde Ændringer til.

Hvad angaar Oplysninger om Kasserens finansielle Stilling, vilde jeg jo ganske overskride Taletiden, hvis jeg skulde ind paa dette Problem. I øvrigt er der kun gaaet et Par Dage, siden jeg lovede disse Oplysninger. Jeg har ikke faaet dem endnu, de vil blive tilstillet det Udvalg, der antagelig bliver nedsat, i hvert Fald skal jeg der gøre Rede for, hvad man ønsker paa dette Omraade.... (*Aksel Larsen:* Det hjælper jo ikke mig).... Jeg antager, at den ærede Ordfører vil kunne faa de Oplysninger, som Udvalget har faaet i saa Henseende; det er vist ikke ualmindeligt.

Da jeg sidst havde Ordet, sagde jeg, at jeg vilde gentage noget. Dette var henvendt til Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der sagde, at jeg havde udtrykt mig, som om jeg vilde sige: Hvis jeg havde Magt dertil, vilde jeg springe fra Socialreformen og ind i langt mere vidtgaende Forslag — altsaa i disse. Lad mig da sige saa klart, at det ikke kan misforstaas: Som Forholdene ligger i Øjeblikket i Samfundet, politisk, økonomisk og finansielt, vilde jeg ikke gøre dette. Den Sociallovgivning, man til enhver Tid vil have, maa rette sig efter Forholdene i det Samfund, hvori man lever, og jeg har den Opfattelse — jeg haaber, at jeg i den Hen-

sende støttes af Kommunisterne, at vi ikke efterhaanden mere og mere kommer ind i en blot Understøttelseslovgivning —, at vi i Øjeblikket har den bedste Sociallovgivning i Verden. Og det er en Opfattelse, som er rigtig, hvilket ikke betyder, at vi har ideelle Tilstande i det danske Samfund, det er et helt andet Problem.

Det betyder ikke, at der ikke er Masser, ja Tusinder af Mennesker, der lider Nød i det danske Samfund, for det er der; men vi har den bedste Sociallovgivning i Verden, og jeg har sagt flere Gange under Behandlingen af Socialreformen, at det under de nuværende Samfundsforhold ikke, set fra noget Synspunkt, vil være muligt eller heldigt et gaa stort videre i Retning af Understøttelseslovgivning, for det vil give Bagslag paa andre Omraader. Hvis vi bliver nødt til det, saa er det alene, fordi vore politiske og sociale Modstandere ikke kan overse, at de er nødt til at være med til at skaffe Arbejde i langt større Udstrækning, end de hidtil har været; det kommer her an paa at tage ganske andre alvorlige Spørgsmaal op, eventuelt ogsaa Spørgsmaal som Forkortelse af Arbejdstiden, Indgreb i Monopoler, Tilskud til Merbeskæftigelse. Det er Problemer, som har økonomisk Betydning, hvad en Understøttelseslovgivning ikke har. Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nu er klar over, at jeg ikke er bange for at svare klart.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Socialministerens sidste Udtalelse lader jo ingen Mulighed for Tvivl aaben, men jeg tror nok, at hvis den højtærede Minister vil sammenligne denne Udtalelse med den første Udtalelse, vil selv en ikke stærk kritisk Bedømmelse give mig Ret i, at Ministerens Udtalelse ikke var formet saa klart i første Omgang som i anden. Maaske skyldes det min Opfattelsesevne, at jeg har faaet det Indtryk, men maaske, hvor utroligt det end lyder, Ministerens Evne til udtrykke sig klart. Men jeg takker for Tonen, og jeg er enig med Ministeren i de Udtalelser, som blev fremsat vedrørende den Sociallovgivning, vi har, og de Gøder, den har skabt for os.

Socialministeren (Steincke): Maa jeg sige til den ærede Ordfører Hr. Søren P.